

Aanteekeningen over Suctorla XIV.

Door een noodlottigen samenloop van omstandigheden werd een door mij afgebeeld ♀ van *Ischnopsyllus intermedius* ROTHSCHILD in het Tijdschrift voor Entomologie, v. 52, p. 97, t. 9, f. 1, beschreven en afgebeeld onder den naam van *Ischnopsyllus schmitzi* OUDEMANS. Een en ander zal ik elders herstellen.

Door toevallige omstandigheden ben ik in staat mijne mededeelingen over eene *Sarcopsyllide* in Nederland (zie Entomologische Berichten, v. 1, p. 16, 1 Januari 1902, en v. 2, p. 62, 1 Maart 1906) te rectificeeren. Het zal omstreeks 1890 geweest zijn — ik woonde toen te 's Gravenhage — dat Notaris W. J. M. De Bas mij vertelde, dat in zijne fazantenhokken zooveel vlooien voorkwamen. Ik bezocht zijne fazantenhokken, maar deze waren reeds gedesinfecteerd, zoodat geen vloo meer te zien was. Uit de beschrijving maakte ik op, dat al de vlooien, die Notaris De Bas gezien had, sterk gezwollen wijfjes waren van eene *Sarcopsyllide*. De heer De Bas toonde mij in het fazantenhok een paar *Ectopistes migratoria*, *Gallus bankiva* en *Gallus furcatus*. Ik vermoedde toen, dat de vlooien *Sarcopsylla gallinacea* waren, die met de beide genoemde hoendersoorten uit Ceylon waren overgekomen. Hoewel ik den fazantenjongen een fooitje bood voor een paar vlooien en zelfs veel geld voor een ♂, vernam ik na eenigen tijd, dat geen vloo meer te vinden was. Volgens de verhalen waren er duizenden geweest. In Augustus 1900 — ik woonde toen reeds te Arnhem — ontving ik, door bemiddeling van Mr. A. F. A. Leesberg, van Notaris De Bas uit 's Gravenhage een buisje met een veertigtal *Sarcopsylliden*, allen ♀ en allen van dezelfde soort. De soort was in geen geval *Sarcopsylla gallinacea*. Bij duizenden kwamen zij weer in de fazanten- en duivenhokken voor, alwaar zij met Brazili-

a a n s c h e d u i v e n geïmporteerd waren geworden. Niettegenstaande alle moeite, is het niet gelukt een ♂ te vinden (Dat komt, omdat ze zoo klein zijn!). Ik zond in November van dat jaar de vlooien aan Dr. O. TASCHEBERG, die mij mededeelde, dat hij wegens drukke werkzaamheden niet in staat was, de vlooien te determineeren. Ik zond kort daarna een drietal exemplaren, die ik achtergehouden had, naar 's Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden. Dit drietal is thans weer in mijn handen, en ik herken ze als *Hectopsylla psittaci* VON FRAUENFELD. Ik ben er thans van overtuigd, dat de vlooien, die in 1890 de fazantenhokken van Notaris De Bas infecteerden, eveneens van deze soort waren, met *Ectopistes* overgekomen waren uit Amerika.

De naam *Xestophylla gallinacea* (WESTWOOD) (zie Entomologische Berichten, v. 2, p. 62, 1 Maart 1906) moet dus geschrapt worden van de lijst der in Nederland waargenomen *Suctoria*, en *Hectopsylla psittaci* VON FRAUENFELD daarvoor in de plaats gesteld worden. Voor de derde maal werd *Hectopsylla psittaci* VON FRAUENFELD in Nederland geïmporteerd in 1906. Den 23 October van dat jaar vond namelijk Dr. E. D. VAN OORT, ornitholoog van 's Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden, een dertigtal ♀♀ vastgehecht op de oogleden en mondhoeken, doch in grooter getal nog op den kop tusschen de oogen van een *Lophortyx californicus*, die in de Rotterdamsche Diergaarde gestorven was.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Mededeelingen over Mallophaga en Pediculi I.

Sedert 1 Januari verzamel en bestudeer ik ook bovengenoemde parasieten. Door middel van het vangapparaat van BERLESE verkrijg ik van sommige soorten geheele serieën. Aangezien ik,